

**Угода
між Україною і Федеративною Республікою Німеччина
про сприяння здійсненню і взаємний захист інвестицій**

(Угоду ратифіковано Законом N 193/94-ВР (193/94-ВР)
від 11.10.94)

Дата підписання: 15.02.1993
Дата ратифікації Україною: 11.10.1994
Дата набрання чинності для України: 29.06.1996

Україна і Федеративна Республіка Німеччина, іменовані далі "Договірними Сторонами", бажаючи поглибити економічне співробітництво між обома державами, прагнучи створити сприятливі умови для інвестицій громадян або товариств однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони та визнаючи, що сприяння здійсненню і договірний захист цих інвестицій можуть стимулювати підприємницьку ініціативу і збільшити добробут обох народів,

домовились про наступне:

Стаття 1

Для цілей цієї Угоди:

1. Термін "інвестиції" означає всі види майнових цінностей, зокрема:

а) власність у вигляді рухомого і нерухомого майна, а також інші майнові права, такі як іпотечні та права застав;

б) право на часткову участь та інші форми участі в товариствах;

в) право вимоги щодо грошових коштів, які використовуються для створення матеріальних або нематеріальних цінностей або вимог щодо послуг, які мають таку цінність;

г) права інтелектуальної власності, такі як, зокрема, авторські права, патенти, базові моделі, промислові зразки і моделі, товарні знаки, фірмові назви, виробничі та комерційні таємниці, технології, "ноу-хау", "гудвілл";

д) відповідно до законодавства або надалі по контрактах, що укладені відповідно до цього законодавства, права на здійснення господарської діяльності, включаючи права на розвідування, розробку, видобуток або експлуатацію природних ресурсів.

Зміна виду вкладання майнових цінностей не стосується їх властивостей як інвестицій.

2. Термін "доходи" означає суми, одержані за визначений період у результаті інвестицій, такі як частки прибутку, дивіденди, проценти, ліцензійні та інші винагороди.

3. Термін "громадянин" означає:

а) по відношенню до України:
громадян України у відповідності до Конституції та чинного законодавства України;

б) по відношенню до Федеративної Республіки Німеччина:
німців у відповідності до Основного закону Федеративної Республіки Німеччина.

4. Термін "товариства" означає:

а) по відношенню до України:

суб'єкти господарської діяльності з правом юридичної особи або без нього з місцем розташування на території України, незважаючи на те, спрямована їх діяльність на одержання прибутку або ні;

б) по відношенню до Федеративної Республіки Німеччина:

кожну юридичну особу або кожне торговельне товариство, інші товариства або об'єднання з правом юридичної особи або без нього, з місцем розташування на території Федеративної Республіки Німеччина, незважаючи на те, спрямована їх діяльність на одержання прибутку чи ні.

Стаття 2

1. Кожна із Договірних Сторін по можливості буде сприяти інвестиціям громадян або товариств іншої Договірної Сторони і дозволяти ці інвестиції відповідно до свого законодавства. Кожна Договірна Сторона буде справедливо поводитись з інвестиціями іншої Договірної Сторони.

2. Інвестиції, здійснені громадянами або товариствами однієї Договірної Сторони у відповідності до законодавства іншої Договірної Сторони в межах його дії, повністю захищаються цією Угодою.

3. Жодна Договірна Сторона на своїй території ніяким чином не буде перешкоджати шляхом вжиття безпідставних або дискримінаційних заходів в управлінні чи розпорядженні інвестиціями громадян або товариств іншої Договірної Сторони, а також в їх застосуванні та використанні.

Стаття 3

1. Кожна із Договірних Сторін забезпечує на своїй території відносно інвестицій, що знаходяться у власності або під впливом громадян або товариств іншої Договірної Сторони і які дозволені та здійснюються відповідно до пункту 2 статті 2 цієї Угоди відповідно до чинного законодавства Договірної Сторони, режим не менш сприятливий, ніж відносно інвестицій власних громадян і товариств чи громадян і товариств третіх країн.

2. Кожна із Договірних Сторін забезпечує на своїй території відносно громадян або товариств іншої Договірної Сторони у тому, що стосується їх діяльності у зв'язку з інвестиціями, режим не менш сприятливий, ніж відносно власних громадян і товариств чи громадян і товариств третіх країн.

3. Цей режим не розповсюджується на пільги або переваги, які одна Договірна Сторона надає громадянам або товариствам третіх країн у зв'язку з їх участю в митному або економічному союзі, спільному ринку або зоні вільної торгівлі або у зв'язку з їх асоціацією.

4. Режим, який надається відповідно до цієї Статті, не розповсюджується на пільги, які одна Договірна Сторона надає громадянам або товариствам третіх країн на засаді згоди про запобігання подвійному оподаткуванню або інших домовленостей з податкових питань.

Стаття 4

1. Інвестиції громадян або товариств однієї Договірної

Сторони на території іншої Договірної Сторони користуються повним захистом і повною безпекою.

2. Інвестиції громадян або товариств однієї Договірної Сторони можуть підлягати примусовому вилученню, націоналізації або іншим заходам, аналогічним їм за своїми наслідками, на території іншої Договірної Сторони тільки в суспільних інтересах і з виплатою компенсації. Компенсація повинна бути адекватна вартості вилученої інвестиції, визначеної безпосередньо перед моментом, коли офіційно стало відомо про фактично здійснені заходи, або які мають відбутися щодо примусового вилучення, націоналізації чи інших з аналогічними наслідками. Компенсація повинна виплачуватися без затримки і до моменту її виплати на суму компенсації нараховуються банківські проценти у відповідності до діючої процентної ставки; вона повинна бути практично використовуваною і вільно перевідною. Не пізніше моменту здійснення примусового вилучення, націоналізації або заходів, аналогічних їм за своїм характером, повинні бути вжиті відповідні профілактичні заходи щодо визначення сум і порядку виплати компенсації. Повинна бути передбачена можливість розгляду у загальному судовому порядку правомірності здійснення примусового вилучення, націоналізації або заходів, аналогічних їм за своїм характером, а також розміру компенсації.

3. Громадянам або товариствам однієї Договірної Сторони, інвестиціям яких завдана шкода на території іншої Договірної Сторони внаслідок війни або інших озброєних зіткнень, революції, надзвичайного стану або заколоту, буде наданий цією Договірною Стороною режим не менш сприятливий відносно відшкодування збитків, відступних сум, компенсації або інших виплат, ніж для своїх громадян або товариств. Ці платежі повинні бути вільно перевідними.

4. Громадяни або товариства однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони користуються режимом найбільшого сприяння відносно питань, що регулюються цією Статтею.

Стаття 5

Кожна із Договірних Сторін гарантує громадянам або товариствам іншої Договірної Сторони вільний переказ платежів у зв'язку з інвестиціями, зокрема:

- а) капіталу і додаткових сум для підтримки або збільшення обсягу інвестицій;
- б) доходів;
- в) виплати (повернення) позик;
- г) прибутку, що виник у зв'язку з повною або частковою ліквідацією або відчуженням інвестицій;
- д) компенсацій, передбачених у статті 4 цієї Угоди.

Стаття 6

Якщо одна із Договірних Сторін здійснює виплату сум своїм громадянам або товариствам на засаді гарантії інвестицій на території іншої Договірної Сторони, то ця Договірна Сторона, без надання шкоди для прав першої Договірної Сторони, що впливають із статті 10 цієї Угоди, визнаватиме на підставі закону або угоди передачу першій Договірній Стороні усіх прав або вимог цих громадян або товариств. Крім того, інша Договірна Сторона визнає вступ першої Договірної Сторони у всі ці права і вимоги (права

вимоги, що їй передані), які перша Договірна Сторона має право здійснити в тому ж обсязі, що і її попередник по праву щодо переказу платежів на основі переданих вимог застосовуються пункти 2 і 3 статті 4, а також стаття 5 цієї Угоди.

Стаття 7

1. Перекази платежів, які вказані в пунктах 2 або 3 статті 4, а також у статтях 5 або 6, будуть здійснюватися терміново по курсу, що діє в даний момент.

2. Цей курс повинен бути не нижче крос-курсу, що впливає з тих розрахункових курсів, які Міжнародний валютний фонд взяв би за основу перерахунку відповідних валют у спеціальні права запозичення в момент здійснення платежів.

Стаття 8

1. Якщо із законодавства однієї Договірної Сторони або міжнародно-правових угод, що існують між Договірними Сторонами, разом з цією Угодою, або які будуть узгоджені в майбутньому, впливає загальне або спеціальне положення, відповідно до якого інвестиції громадян або товариств іншої Договірної Сторони користуються більш сприятливим режимом, ніж за цією Угодою, то таке положення буде мати перевагу перед положеннями цієї Угоди в тій частині, в якій воно більш сприятливе.

2. Кожна із Договірних Сторін буде дотримуватись інших зобов'язань, які вона прийняла на себе відносно до інвестицій громадян або товариств іншої Договірної Сторони на своїй території.

Стаття 9

Ця Угода діє також відносно інвестицій, які були здійснені громадянами або товариствами однієї Договірної Сторони у відповідності до законодавства іншої Договірної Сторони на її території ще до набуття чинності цієї Угоди.

Стаття 10

1. Суперечки між обома Договірними Сторонами про тлумачення або застосування цієї Угоди, по можливості, вирішуватимуться урядами обох Договірних Сторін.

2. Якщо суперечка не може бути врегульована таким шляхом, то за вимогою однієї із Договірних Сторін вона передається на вирішення третейського суду.

3. Третейський суд створюється для кожного конкретного випадку, причому кожна Договірна Сторона призначає по одному члену третейського суду, і обидва члени третейського суду разом домовляються про кандидатуру громадянина третьої країни, як голови третейського суду, що призначається урядом обох Договірних Сторін. Члени третейського суду повинні бути призначені протягом двох місяців, Голова третейського суду – трьох місяців з моменту, коли одна із Договірних Сторін повідомить іншу Договірну Сторону про свої наміри передати суперечку на вирішення третейського суду.

4. Якщо строки, вказані в пункті 3 цієї статті, не будуть витримані, то при відсутності іншої домовленості кожна із Договірних Сторін може звернутися до голови Міжнародного суду в

Гаазі з проханням здійснити необхідні призначення. Якщо голова має громадянство однієї із Договірних Сторін або інша причина заважає йому здійснити призначення, то їх здійснить його заступник. У тому випадку, коли і заступник голови має громадянство однієї із Договірних Сторін, або коли і він не в змозі здійснити їх, то призначення здійснює наступний за чином член Міжнародного суду, який не має громадянства однієї із Договірних Сторін.

5. Третейський суд виносить своє рішення більшістю голосів. Це рішення має обов'язкову силу. Кожна із Договірних Сторін несе витрати, пов'язані з діяльністю призначеного нею члена третейського суду, а також за своє представництво в арбітражному процесі; витрати пов'язані з діяльністю Голови третейського суду, а також інші витрати Договірні Сторони несуть в рівних частках. Третейський суд може домовитись про інше врегулювання питання про витрати. З інших питань третейський суд визначає порядок своєї роботи самостійно.

6. Якщо обидві Договірні Сторони є державами-сигнатаріями Конвенції про врегулювання суперечок між державами і громадянами інших держав відносно інвестицій від 18 березня 1965 р., то, враховуючи положення пункту 1 статті 27 даної Конвенції, не можливо звертатися до вказаного в цій статті третейського суду тому, що між громадянином або товариством однієї Договірної Сторони та іншою Договірною Стороною досягнута домовленість у відповідності до статті 25 Конвенції. Цим не заперечується можливість звернутися до зазначеного в цій статті третейського суду в разі недотримання рішення третейського суду, що діє у відповідності до вищезгаданої Конвенції (стаття 27), або у разі передачі прав на підставі закону або на засаді угоди відповідно до статті 6 цієї Угоди.

Стаття 11

1. Суперечки відносно інвестицій між однією Договірною Стороною і громадянином або товариством іншої Договірної Сторони по можливості повинні врегульовуватися сторонами доброзичливо.

2. Якщо суперечка не може бути врегульована протягом шести місяців з моменту заяви про неї однією із сторін у суперечці, то за вимогою громадянина або товариства іншої Договірної Сторони вона передається на вирішення третейського суду. Якщо сторони в суперечці не домовляються про іншу процедуру, то слід відповідно застосовувати пункти 3-5 статті 10 цієї Угоди таким чином, щоб призначення членів третейського суду здійснювалось сторонами у суперечці у відповідності до пункту 3 статті 10 цієї Угоди, і щоб кожна сторона в суперечці - у випадку недотримання строку, вказаного в пункті 3 статті 10 цієї Угоди і при відсутності іншої домовленості - могла просити голову арбітражного суду Міжнародної торговельної палати в Парижі здійснити необхідні призначення. Рішення третейського суду доводиться до виконання у відповідності до національного законодавства.

3. Під час третейського розбору про виконання рішення третейського суду Договірна Сторона, що бере участь у суперечці, не буде висувати як аргумент того, що громадянин або товариство іншої Договірної Сторони одержали частку або повну компенсацію за заподіяну шкоду на засаді страхування.

4. Якщо обидві Договірні Сторони є також державами-сигнатаріями Конвенції про урегулювання суперечок між державами і громадянами інших держав відносно інвестицій від

18 березня 1965 р., то згадані в цій статті суперечки між сторонами, які брали участь в них, розглядатимуться в третейському суді у відповідності до вищезгаданої Конвенції за винятком тих випадків, відносно яких сторони у суперечці домовляються про іншу процедуру; цим кожна Договірні Сторона дає свою згоду на такий порядок.

Стаття 12

Ця Угода діє незалежно від наявності між Договірними Сторонами дипломатичних або консульських відносин.

Стаття 13

1. Ця Угода підлягає ратифікації: обмін ратифікаційними грамотами відбудеться якомога швидше у м.Бонні.

2. Ця Угода набуває чинності через один місяць після дати обміну ратифікаційними грамотами. Вона діятиме протягом десяти років; після закінчення цього терміну чинність Угоди продовжується на необмежений строк, якщо жодна з Договірних Сторін не заявить у письмовій формі за дванадцять місяців до закінчення її дії про денонсацію цієї Угоди. Після 10 років ця Угода може бути денонсована в будь-який час за дотримання терміну денонсації у дванадцять місяців.

3. Відносно інвестицій, здійснених до моменту припинення цієї Угоди, положення статей 1-12 будуть залишатися чинними протягом наступних двадцяти років з дня припинення дії Угоди.

Здійснено в м.Києві 15 лютого 1993 р. в двох примірниках, кожний українською та німецькою мовами, при цьому обидва тексти мають однакову силу.

За Україну

За Федеративну Республіку Німеччина

(підпис)

(підпис)

Протокол

При підписанні Угоди між Україною і Федеративною Республікою Німеччина про сприяння здійсненню і взаємний захист інвестицій нижчепідписані уповноважені також домовились про наступні положення, які є складовою частиною Угоди.

(1) До статті 1

а) Прибутки від інвестицій, а також у випадку їх повторного вкладення прибутки від них, мають однаковий захист з інвестиціями.

б) Без обмеження для інших процедур визначення громадянства громадянином однієї Договірної Сторони, зокрема, є будь-яка особа, яка має національний паспорт, виданий компетентними органами відповідної Договірної Сторони,

(2) До статті 2

а) Ця Угода діє також на території виключної економічної зони та над континентальним шельфом, наскільки Міжнародне право дозволяє відповідній Договірній Стороні виконання суверенних прав чи повноважень стосовно цих територій.

б) Базуючись на принципах найбільшого сприяння, кожна з

Договірних Сторін може встановлювати спеціальні умови надання дозволу на інвестиції в окремі сфери господарської діяльності, що визначені її законодавством.

(3) До статті 3

а) Термін "діяльність" щодо пункту 2 статті 3 цієї Угоди слід розглядати, зокрема, але не винятково як управління та розпорядження інвестиціями, а також як їх застосування та використання. Словосполучення "менш сприятливий" режим, що стосується статті 3 цієї Угоди, слід, зокрема, розглядати як обмеження у придбанні сировини та допоміжних матеріалів, енергії та палива, а також усіх видів засобів виробництва і оборонних коштів перешкодити збуту продукції у державі та за її межами, а також інші заходи з аналогічними наслідками. Заходи, які здійснюються в інтересах громадської безпеки або громадського порядку, охорони здоров'я народу чи моральності не вважаються "менш сприятливим" режимом, що стосується статті 3 цієї Угоди.

б) положення статті 3 цієї Угоди не зобов'язують Договірні Сторони поширювати податкові пільги, звільнення та знижки, які надаються згідно з податковим законодавством тільки фізичним особам та товариствам з місцем проживання або знаходження на її території, фізичним особам або товариствам з місцем проживання чи знаходження на території іншої Договірної Сторони.

в) У рамках національного законодавства Договірні Сторони будуть доброзичливо розглядати заявки на в'їзд та перебування осіб однієї Договірної Сторони, які збираються приїхати на територію іншої Договірної Сторони у зв'язку з інвестиціями, це положення поширюється також на працюючих однієї Договірної Сторони, котрі у зв'язку з інвестиціями збираються приїхати на територію іншої Договірної Сторони та знаходитись там з метою виконання трудової діяльності, справедливо і рівноправно розглядатимуться також заявки на видання дозволу на роботу

(4) До статті 4

Право вимоги компенсації існує також і в тому випадку, коли держава своїми заходами втручається у підприємство, що є предметом інвестицій і тим самим заподіє суттєву економічну шкоду.

(5) До статті 7

Переказ вважається виконаним "терміново" відповідно до пункту 1 статті 7 цієї Угоди у тому випадку, якщо він виконується у межах тих строків, які при нормальних обставинах потребують для дотримання формальностей виконання переказу, Строк починається з моменту подання відповідного замовлення і ні в якому випадку не повинен перевищувати два місяці.

(6) При перевезенні вантажів та осіб у зв'язку з інвестиціями ні одна з Договірних Сторін не буде забороняти чи перешкоджати транспортним підприємствам іншої Договірної Сторони здійснювати транспортні операції і буде, у міру необхідності, надавати дозвіл на виконання цих перевезень. Сюди належать перевезення:

а) вантажу, який передбачено безпосередньо для інвестицій згідно з цією Угодою, або придбаного для даної інвестиції на території однієї з Договірних Сторін або третьої держави підприємством чи за дорученням підприємства, до якого вкладені цінності згідно з цією Угодою;

в) осіб, які знаходяться у відрядженні у зв'язку з інвестиціями.

(7) З дня набуття чинності Угоди між Україною і Федеративною Республікою Німеччина про сприяння здійсненню і взаємний захист інвестицій у відношеннях між Україною і Федеративною Республікою

Німеччина втрачає чинність Договір Союзу Радянських Соціалістичних Республік і Федеративної Республіки Німеччина про сприяння і взаємний захист інвестицій від 13 червня 1989 року.

Здійснено у м. Києві 15 лютого 1993 р. в двох примірниках, кожний українською та німецькою мовами, при цьому обидва тексти мають однакову силу.

За Україну

За Федеративну Республіку Німеччина

(підпис)

(підпис)

Публікації документа

- **Офіційний вісник України** від 28.12.2007 — 2007 р., № 96, стор. 59, стаття 3510, код акту 41787/2007
-